

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

राजतंकमलाक्षस्यविद्युन्मालिनआयसं ॥ त्रयस्तेदैत्यराजानैर्हीहो कानखतेजसा ॥ २२ ॥ आक्रम्यतस्युहचुश्चकश्चनामप्रजापतिः ॥ तेषां दानवमुख्यानां प्र
युतान्यर्बुदानि च ॥ २३ ॥ कोट्यश्वाप्रतिवोराणां समाजमुस्ततस्ततः ॥ मांसाशिनः सुहृताश्च सुरैर्विनीकृताः पुरा ॥ २४ ॥ महदैश्वर्यमिच्छन्तस्त्रिपुरं दुर्गमांश्च
ताः ॥ सर्वपांचपुनश्चैषां सर्वयोगवहो मयः ॥ २५ ॥ तमाश्रित्य हिते सर्ववर्तयन्तेऽकुतोभयाः ॥ यो हियन्मनसा कामं दध्यौ त्रिपुरसंश्रयः ॥ २६ ॥ तस्मै कामं मयस्ततं
विदधे मायया तदा ॥ तारकाक्षसुतो वीरो हरिर्नाम महाबलः ॥ २७ ॥ तपस्ते पेरमकं येनातुष्यत्पितामहः ॥ संतुष्टमवृणोद्दिवं वापी भवतु नः पुरे ॥ २८ ॥ शखैर्वि
निहता यत्राक्षिमाः स्युर्बलवत्तराः ॥ स तु लब्ध्वा वरं वीरस्तारकाक्षसुतो हरिः ॥ २९ ॥ स सृजेत त्रवापीतां मृतानां जीविनीं प्रभो ॥ येन रूपेण दैत्यस्तु येन वेषेण चैव ह
॥ ३० ॥ मृतस्तस्यां परिक्षिप्तस्तद्दृशेनैव जज्ञिवान् ॥ तां प्राप्य ते पुनस्तां स्तुलोकान्सर्वान् बवाधिर ॥ ३१ ॥ महातातपसा सिद्धाः सुराणां भयवर्धनाः ॥ न तेषामभव
द्राजनक्षयो युद्धे कदाचन ॥ ३२ ॥ ततस्ते लोभमोहाभ्यामभिभूता विचेतसः ॥ निर्द्वीकाः संस्थिताः सर्वस्थापिताः समलूलुपन् ॥ ३३ ॥ विद्राव्य सगणान् देवां
स्तत्र तत्र तदा तदा ॥ विचेरुः स्वेन कामेन वरदानेन दर्पिताः ॥ ३४ ॥ देवोद्यानानि सर्वाणि प्रियाणि च दिवौ कसां ॥ ऋषीणामाश्रमान् पुण्यान् रम्यान् जनपदांस्त
था ॥ ३५ ॥ व्यनाशयन्मर्यादादानवा दुष्टचारिणः ॥ पीड्यमानेषु लोकेषु ततः शक्रो मरुद्वतः ॥ ३६ ॥ पुराण्यायोधयां च क्रेवज्रपातैः समंततः ॥ नाशकत्तान्य
भेद्यानियदाभितुं पुरंदरः ॥ ३७ ॥ पुराणि वरदत्तानि यात्रातेन नराधिप ॥ तदा भीतः सुरपतिर्मुक्तातानि पुराण्यथ ॥ ३८ ॥ तैरेव विबुधैः सार्धं पितामहमरिदम् ॥
जगामाथ तदा स्यातुं विप्रकारं सुरैरैः ॥ ३९ ॥ ते तत्त्वं सर्वमाख्याय शिरोभिः संप्रणम्य च ॥ वधोपायमपृच्छन्त भगवंतं पितामहं ॥ ४० ॥ श्रुत्वा तद्भगवान् देवो दे
वानिदमुवाच ह ॥ ममापि सोपराध्नोतियो युष्माकमसौ म्यरुन् ॥ ४१ ॥ असुरा हि दुरात्मानः सर्व एव सुरद्विषः ॥ अपराध्यांति सततं ये युष्मान् पीडयंत्युत ॥ ४२ ॥
अहं हितुल्यः सर्वेषां भूतानां नात्र संशयः ॥ अधार्मिकास्तु हंतव्या इति मे व्रतमाहितं ॥ ४३ ॥ एकेषुणा विभेद्यानि तानि दुर्गाणि नान्यथा ॥ न च स्याणु मृतेशक्तो भे
तु मे केषुणा पुरः ॥ ४४ ॥ ते यूयं स्याणु मीशानं जिष्णुमक्लिष्टकारिणं ॥ योद्धारं दणुतादित्याः सतान् हन्ता सुरैरतान् ॥ ४५ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा देवाः शक्रपुरोग
माः ॥ ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा वृषां कंशरणं ययुः ॥ ४६ ॥ तपो नियममास्थाय गृणन्तो ब्रह्मशाश्वतं ॥ ऋषिभिः सह धर्मज्ञा भवं सर्वात्मना गताः ॥ ४७ ॥